

1 Nu sunt supuse controlului instanței de contencios administrativ:

- A. actele de comandament militar;
- B. ordinele miniștrilor;
- C. hotărârile Guvernului.

2 În materie de TVA, instituțiile publice:

- A. nu sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice;
- B. sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în aceleași condiții legale ca și cele aplicabile operatorilor economici, chiar dacă le prestează în calitate de autoritate publică;
- C. sunt persoane impozabile pentru activitățile de transport de bunuri și de persoane, dacă tratarea lor ca persoane neimpozabile ar produce distorsiuni concurențiale.

3 Cererea de revizuire se introduce, potrivit prevederilor Legii nr.554/2004

- A. în termen de 1 lună de la comunicarea hotărârii definitive;
- B. în termen de 1 lună de la pronunțarea hotărârii definitive;
- C. în termen de 15 zile de la pronunțarea hotărârii definitive.

4 Avizul de inspecție fiscală se comunică la începerea inspecției fiscale în următoarea situație:

- A. în cazul acțiunii de reverificare;
- B. în cazul inspecției fiscale generale;
- C. în cazul refacerii inspecției fiscale, ca urmare a unei decizii de soluționare a contestației.

5 Contribuabilul cu rezidența într-un stat membru al Uniunii Europene, care are obligația de a depune declarații la organul fiscal în România:

- A. trebuie să-și desemneze un împuternicit, cu domiciliul fiscal în România, care să îndeplinească, în numele și pe seama patrimoniului său, obligațiile pe care le are față de organul fiscal;
- B. nu trebuie să-și desemneze un astfel de împuternicit;
- C. trebuie să-și desemneze un curator fiscal, când nu poate să-și îndeplinească personal drepturile și obligațiile ce îi revin potrivit legii.

6 Entitatea contractantă atribuie contractul de concesiune prin următoarele proceduri de atribuire:

- A. licitație deschisă;
- B. licitație restrânsă;
- C. negociere cu publicarea prealabilă a unui anunț de participare.

7 Verificările structurii de control din cadrul autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene, se finalizează prin:

- A. întocmirea unei decizii de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare;
- B. întocmirea unui proces verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare sau a unei note de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare;
- C. întocmirea unui raport de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare.

8 Acțiunile introduse de persoanele de drept public împotriva actelor administrative normative:

- A. nu mai pot fi retrase, cu excepția situației în care sunt formulate și pentru apărarea drepturilor sau intereselor legitime de care pot dispune persoanele fizice sau juridice de drept privat;
- B. pot fi retrase oricând;
- C. pot fi retrase doar cu acordul persoanelor fizice sau juridice de drept privat ale căror drepturi sau interese legitime sunt apărute.

9 Deciziile emise de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor pot fi atacate de autoritatea contractantă:

- A. în termen de 10 zile de la comunicare;
- B. în termen de 10 zile de la data luării la cunoștință;
- C. în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării.

10 Controlul judecătoresc al actelor administrative cu caracter normativ se exercită:

- A. pe calea excepției de nelegalitate, doar de instanța de contencios administrativ;
- B. pe calea excepției de nelegalitate, de către instanța investită cu fondul litigiului și în fața căreia a fost invocată;
- C. în cadrul acțiunii în anulare, în condițiile prevăzute de Legea nr.554/2004.

11 Regula după care principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public se aplică:

- A. la soluționarea litigiilor având ca obiect anularea unui contract administrativ;
- B. la soluționarea acțiunilor privind anularea unui act administrativ unilateral;
- C. la soluționarea acțiunilor având ca obiect ordonanțele Guvernului.

12 O instanță națională care pronunță o decizie definitivă, sesizată cu o problemă de interpretare a dreptului unional:

- A. este ținută de obligația de a sesiza CJUE, în vederea interpretării normei de drept unional;
- B. va înlătura de la aplicare dispoziția din legislația națională contrară dreptului Uniunii;
- C. este dispensată de obligația de a sesiza CJUE, dacă se adresează pentru constatarea neconstituționalității normei de drept intern, care este contrară dreptului Uniunii și, în același timp, afectată de vicii de neconstituționalitate.

13 În cazul creanțelor contribuabilului rezultate din anularea unui act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligații fiscale de plată și care au fost stinse anterior anulării, dobânzile se impun a fi acordate:

- A. de la data adresării cererii de acordare a dobânzii;
- B. de la data anulării actului administrativ fiscal;
- C. de la data stingerii creanței fiscale individualizate în actul administrativ fiscal anulat.

14 Răspunderea civilă, administrativă sau disciplinară pentru faptele care determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate ale persoanelor aflate în exercitarea demnităților publice sau a funcțiilor publice este înlăturată în cazul:

- A. depășirii unui termen de prescripție de 2 ani de la data săvârșirii lor;
- B. depășirii unui termen de prescripție de 5 ani de la data săvârșirii lor;
- C. depășirii unui termen de prescripție de 3 ani de la data săvârșirii lor.

15 Dreptul la rambursarea TVA:

- A. nu poate fi refuzat persoanei impozabile pentru achizițiile destinate operațiunilor sale taxabile, pe motivul săvârșirii unui abuz;
- B. nu poate fi refuzat persoanei impozabile pentru achizițiile destinate operațiunilor sale taxabile, pe motiv că acestea din urmă nu s-au mai realizat;
- C. poate fi refuzat persoanei impozabile când oricare dintre cerințele de formă referitoare la documentele justificative nu este îndeplinită.

16 În cazul în care constată neîndeplinirea unor condiții care aduc o gravă atingere interesului public, siguranței naționale, ordinii sau sănătății publice și care nu pot fi remediate sau în cazul în care deficiențele identificate nu au fost remediate în termenul stabilit:

- A. autoritatea administrației publice se va adresa instanței de contencios administrativ pentru anularea autorizației prin care se permite desfășurarea unei activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii;
- B. autoritatea administrației publice va anula documentul oficial prin care se permite desfășurarea unei activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii, acordat potrivit procedurii reglementate;
- C. autoritatea administrației publice nu va putea anula documentul, ci va notifica de îndată titularului, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, neregularitățile constatate, modul de remediere a tuturor deficiențelor identificate, precum și termenul în care titularul trebuie să respecte această obligație.

17 În cauza Bărbulescu împotriva României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că instanțele naționale:

- A. nu au stabilit faptele relevante și nu au pus în balanță în mod adecvat dreptul reclamantului la respectarea vieții sale private și a corespondenței sale și interesele angajatorului;
- B. nu au identificat în mod corect interesele aflate în joc, nefăcând referire în mod explicit la dreptul reclamantului la respectarea vieții sale private;
- C. nu au examinat dacă procedura disciplinară se desfășurase cu respectarea principiului contradictorialității și dacă reclamantului i se oferise posibilitatea să își prezinte argumentele.

18 Sunt impozite indirecte:

- A. accizele;
- B. impozitul pe transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;
- C. impozitul pe veniturile obținute în România de nerezidenți.

19 Se poate formula calea administrativă de atac a contestației împotriva:

- A. atât a deciziei de impunere, cât și a procesului-verbal de control antifraudă;
- B. atât a deciziei de impunere, cât și a deciziei de nemodificare a bazei de impozitare prin care nu sunt stabilite creanțe fiscale;
- C. atât a deciziei de impunere, cât și a procesului verbal care stă la baza sesizării organului de urmărire penală

20 Sesizarea instanței în baza Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistratilor, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, se face de:

- A. Agenția Națională de Integritate, prin raportul de evaluare a averii;
- B. comisia de cercetare a averilor, prin ordonanță motivată;
- C. orice persoană interesată, prin cerere de chemare în judecată.

21 În cazul unei persoane puse sub interdicție judecătorească:

- A. atunci când procurorul pornește o acțiune civilă necesară pentru apărarea drepturilor acesteia, instanța va proceda, din oficiu, la introducerea acesteia în proces, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- B. dacă aceasta este citată la domiciliul său, prin reprezentantul său legal, procedura de citare este legal îndeplinită;
- C. se procedează la luarea interogatoriului reprezentantului său legal cu privire la faptele personale ale celui pus sub interdicție, dacă aceste fapte sunt de natură să ducă la soluționarea procesului.

22 Înalta Curte de Casație și Justiție, într-o decizie pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, a reținut că:

- A. este inadmisibil recursul declarat împotriva încheierii de suspendare a procesului, pronunțate de către o curte de apel, în cazul în care această instanță judecă în ultimă cale de atac;
- B. din moment ce art. 483 alin. (1) C. proc. civ. nu face nicio mențiune cu referire la obiectul recursului, încheierile, fie premergătoare, fie cele prin care se finalizează procesul, nu sunt supuse recursului;
- C. recursul formulat împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a cauzei este admisibil, indiferent dacă încheierea de suspendare a fost pronunțată de instanță într-o cauză în care hotărârea ce urmează a se da asupra fondului este sau nu definitivă.

23 Autoritatea de lucru judecat:

- A. privește dispozitivul și toate considerentele unei hotărâri judecătorești;
- B. care a fost invocată ca motiv de apel, dar instanța de apel a omis să se pronunțe asupra sa, poate fi invocată din oficiu ca motiv de ordine publică și analizată în etapa recursului declarat împotriva deciziei pronunțate în apel;
- C. nu poate fi invocată de către părți pentru prima dată în apel, decât dacă hotărârea pronunțată într-un proces anterior, indicată ca având autoritate de lucru judecat, a devenit definitivă după înregistrarea cererii de chemare în judecată la instanță în procesul ulterior, aflat în curs de judecată în apel.

24 Suspendarea executării hotărârii pronunțate în apel:

- A. se poate dispune ori de câte ori recursul nu suspendă de drept executarea, la cererea intimatului din acel recurs, prin încheiere motivată pronunțată de către instanța competentă să judece recursul;
- B. nu este condiționată de depunerea dovezii de consemnare a cauțiunii ori de câte ori recurentul este scutit, potrivit legii, de obligația de plată a taxei judiciare de timbru aferente cererii de recurs;
- C. nu se dispune, în toate cazurile, de completul care judecă recursul pe fond.

25 Apelul incident:

- A. se depune de către intimat la instanța de apel odată cu întâmpinarea la apelul principal, în cel mult 10 zile de la comunicarea apelului principal către intimat;
- B. va rămâne fără efect, dacă apelul principal este anulat pentru lipsa dovezii calității de reprezentant a avocatului semnatar al cererii de apel;
- C. care a fost repartizat la un complet diferit de cel investit cu soluționarea apelului principal declarat împotriva aceleiași hotărâri, se suspendă până la soluționarea apelului principal.

26 În materia introducerii în proces a altor persoane care pot lua parte la judecată:

- A. cererea principală și cererea de intervenție voluntară principală sunt supuse aceleiași taxe judiciare de timbru;
- B. spre deosebire de cererea de intervenție voluntară principală, cererea de chemare în garanție trebuie făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată;
- C. terțul introdus în cauză, în condițiile art. 78 C. proc. civ., nu are obligația formulării întâmpinării.

27 Intră în competența de soluționare a Curții de Apel București:

- A. cererea de recuzare a unui judecător din cadrul Tribunalului București, când, din pricina abținerii sau recuzării, nu se poate alcătui un complet care să o judece;
- B. conflictul negativ de competență ivit între un organ cu activitate jurisdicțională și Judecătoria sectorului 3 București;
- C. cererea de strămutare a procesului aflat pe rolul Judecătoriei sectorului 4 București întemeiată pe motivul de bănuială legitimă vizând calitatea pârâtului de judecător la Tribunalul București.

28 Dacă în cursul unui proces având ca obiect revendicarea de drept comun a unui imobil, dreptul de proprietate asupra acestuia este transmis de către pârât, printr-un contract de vânzare, unui terț:

- A. în ipoteza în care pârâtul decedează, instanța va dispune introducerea, din oficiu, în proces a terțului în locul pârâtului, ca urmare a decesului acestuia din urmă, terțul urmând să preia procedura în starea în care se afla la momentul la care a fost introdus în cauză;
- B. în ipoteza în care pârâtul decedează, până la momentul închiderii dezbaterilor asupra fondului, judecata procesului se va suspenda de drept, cu excepția cazului în care partea interesată va solicita introducerea în judecată a terțului în locul pârâtului, ca urmare a decesului acestuia din urmă;
- C. instanța va introduce, din oficiu, terțul în proces, urmând ca, în cazul în care pârâtul rămas în proces decedează până la momentul închiderii dezbaterilor asupra fondului, judecata procesului să se suspende de drept, cu excepția cazului în care partea interesată va solicita introducerea în judecată a moștenitorilor pârâtului.

29 Nu intră în competența de soluționare în primă instanță a Judecătoriei sectorului 2 București:

- A. cererea principală având ca obiect dezbaterii procedurii succesorale a unui defunct având ultimul domiciliu situat în circumscripția Judecătoriei sectorului 2 București;
- B. cererea principală având ca obiect obligarea pârâtului la plata către reclamant a sumei de 3.000 lei, cu titlu de despăgubiri materiale cauzate prin săvârșirea unei fapte ilicite, dacă domiciliul pârâtului este situat în circumscripția Judecătoriei sectorului 1 București, fapta ilicită s-a săvârșit în circumscripția Judecătoriei Baia Mare, iar prejudiciul s-a produs în circumscripția Judecătoriei sectorului 2 București;
- C. cererea reconvențională având ca obiect obligarea reclamantului la plata către pârât a sumei de 2.000 de lei, formulată într-un proces început printr-o cerere principală având ca obiect revendicarea de drept comun a unui imobil cu valoare impozabilă de 210.000 lei, atât imobilul, cât și domiciliul pârâtului fiind situate în circumscripția Judecătoriei sectorului 2 București.

30 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că, în materia strămutării proceselor:

- A. solicitarea suspendării judecării fondului în cazul formulării unei cereri de strămutare poate fi calificată ca o fațetă a accesului liber la justiție;
- B. imparțialitatea obiectivă a judecătorului este prezumată până la proba contrară, iar aprecierea subiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate;
- C. strămutarea la altă instanță judecătorească din circumscripția aceleiași curți de apel este, în toate cazurile, suficientă pentru a înlătura motivele de bănuială legitimă care au stat la baza măsurii strămutării.

31 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. dacă dreptul la viață sau integritate fizică nu este respectat în mod intenționat, obligația pozitivă de creare a unui „sistem judiciar eficace” implică în mod necesar începerea procesului penal și nu poate fi satisfăcută chiar dacă victima ar dispune de căi de atac civile, administrative sau disciplinare;
- B. valoarea taxelor, estimate în cadrul circumstanțelor deosebite dintr-un anumit caz, inclusiv posibilitatea reclamantului de a le plăti și stadiul procedurii în care a fost impusă restricția, sunt factori materiali în a stabili dacă o persoană are sau nu drept de acces la instanță sau dacă, pe seama taxelor ce trebuie plătite, însăși esența dreptului de acces la instanță nu a fost slăbită;
- C. accesul la căile de atac interne numai pentru a-i fi dată posibilitatea reclamantului să fie informat cu privire la inexistența capacității procesuale a autorității pârâte nu ridică nicio problemă în temeiul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

32 În caz de coparticipare procesuală:

- A. judecătorul are obligația să dispună, prin rezoluție, reprezentarea prin mandatar a pârâților sau, după caz, a reclamantilor ce figurează în proces într-un număr foarte mare, caz în care îndeplinirea procedurii de comunicare a actelor de procedură se va efectua numai pe numele mandatului, la domiciliul sau sediul acestuia;
- B. ca regulă, apărările cuprinse în întâmpinarea formulată de către unul dintre pârâți nu le profită celorlalți pârâți;
- C. reclamantii care nu s-au înfățișat vor continua totuși să fie citați, chiar dacă, potrivit legii, au termen în cunoștință.

33 După casarea cu trimitere decisă de către instanța de recurs:

- A. instanța care rejudecă procesul, în limitele casării, va dispune numai administrarea probelor indicate prin decizia de casare;
- B. instanța care rejudecă apelul nu va putea crea intimatului din apel, în afara de cazul în care el consimte expres la aceasta sau în cazurile anume prevăzute de lege, o situație mai rea decât cea stabilită prin hotărârea casată, în ipoteza în care în etapa procesuală a recursului a fost admis numai recursul declarat de această parte;
- C. rejudecarea procesului în fond se va putea face de către instanța de recurs la termenul la care a avut loc admiterea recursului, situație în care aceasta va pronunța o singură decizie.

34 Revizuirea unei hotărâri poate fi cerută și atunci când:

- A. există hotărâri definitive potrivnice, pronunțate asupra fondului ori care evocă fondul, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;
- B. după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra unei excepții de neconstituționalitate, declarând neconstituțională o prevedere legală pe baza căreia s-a soluționat în mod definitiv pricina, excepția de neconstituționalitate fiind invocată într-o altă cauză;
- C. instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra unuia dintre recursurile provocate declarate în cauză.

35 În materia termenelor procedurale:

- A. termenul prevăzut de art. 254 alin. (4) lit. a) C. proc. civ. se împlinește într-o zi de marți, dacă aceasta și ziua precedentă nu sunt zile nelucrătoare, iar proba a fost încuviințată în ziua de luni a săptămânii anterioare;
- B. termenul de 7 zile prevăzut de art. 163 alin. (3) lit. g) C. proc. civ. se calculează zi cu zi;
- C. termenul de apel nu începe să curgă pentru un pârât pus sub interdicție judecătorească cât timp nu a fost desemnată pentru acesta o persoană care să îl asiste.

36 În ceea ce privește dreptul de dispoziție al unui reclamant în vârstă de 13 ani:

- A. acesta a fost nesocotit în mod nepermis în ipoteza în care instanța nu a luat act de renunțarea la judecata cererii de chemare în judecată, făcută în proces de către reprezentantul legal al reclamantului, argumentând că renunțarea nu este în interesul minorului;
- B. se consideră că acesta este încălcat atunci când reclamantul nu a fost legal citat prin reprezentantul său legal, la domiciliul acestuia din urmă;
- C. acesta a fost încălcat atunci când instanța a obligat pârâtul la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată ocazionate de desfășurarea procesului, chiar dacă acestea nu au fost pretinse în respectivul proces, argumentând că acordarea lor se impunea pentru apărarea drepturilor minorului.

37 Dacă pârâtul nu cunoaște limba română:

- A. o persoană de încredere cunosătoare a limbii vorbite de către pârât nu poate face niciodată oficiul de traducător, chiar dacă nu poate fi asigurată prezența unui traducător autorizat;
- B. grefierul poate face oficiul de traducător, atunci când părțile sunt de acord, chiar dacă există traducător autorizat pentru limba vorbită de către pârât;
- C. acesta nu va putea fi interogată.

38 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Comunității Europene (denumită în prezent Curtea de Justiție a Uniunii Europene) a reținut că, atunci când în fața instanțelor naționale se invocă lipsa de validitate a actelor instituțiilor comunitare:

- A. acestea au competența de a declara că actele instituțiilor comunitare sunt lipsite de validitate;
- B. în anumite condiții în cazul măsurilor provizorii, pot fi impuse excepții de la regula potrivit căreia instanțele naționale nu sunt competente să constate lipsa de validitate a actelor comunitare;
- C. deși este prevăzută repartizarea competențelor între Curte și instanțele naționale, atât Curtea, cât și aceste instanțe sunt abilitate să constate lipsa de validitate a actelor instituțiilor comunitare.

39 Constituie apărare de fond:

- A. excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de către cel chemat în judecată printr-o cerere de chemare în garanție formulată de către pârât;
- B. nulitatea absolută a actului juridic a cărui executare se solicită de către reclamant prin cererea de chemare în judecată, sancțiune civilă invocată de către pârât prin întâmpinarea formulată în fața primei instanțe;
- C. cererea de strămutare a procesului, formulată de către pârât, pentru motiv de bănuială legitimă.

40 Decizia dată asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

- A. este, pentru toate instanțele, obligatorie de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I;
 - B. nu are niciun efect asupra proceselor definitiv soluționate;
 - C. nu va mai fi aplicată în procesele în curs de judecată la data abrogării dispoziției legale care a făcut obiectul dezlegării, chiar dacă respectiva dispoziție continuă să se aplice în raportul juridic dedus judecății.
-

- 41 În anul 2014 se încheie, în baza OUG nr. 34/2006 contractul de achiziție publică între autoritatea contractantă X și prestatorul de servicii Y iar prin actul adițional nr. 4 din 15.09.2015, s-a ajustat prețul contractului. La data de 01.09.2018 autoritatea contractantă înregistrează pe rolul Curții de Apel o acțiune prin care solicită constatarea nulității absolute a actului adițional întrucât s-au încălcat dispozițiile legale, contractul neprevăzând vreo clauză care să dea posibilitatea de ajustare a prețului pe parcursul derulării contractului. Sesizată cu excepția necompetenței materiale, Curtea:
- va admite excepția necompetenței materiale și își va declina competența de soluționare a cererii în favoarea instanței de drept comun;
 - va respinge excepția necompetenței materiale și va reține cauza pentru judecarea pe fond;
 - va admite excepția necompetenței materiale și își va declina competența de soluționare a cererii în favoarea tribunalului – secția de contencios administrativ și fiscal.
-
- 42 Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată pe rolul Curții de Apel, reclamantul a solicitat anularea raportului de evaluare a averii întocmit de Agenția Națională de Integritate în temeiul art.17 din Legea nr.176/2010. Invocându-se excepția inadmisibilității acțiunii, Curtea:
- va respinge excepția întrucât raportul de evaluare a averii reprezintă act administrativ, în sensul Legii nr. 554/2004, care poate fi contestat în fața instanței de contencios administrativ, în aceleași condiții ca raportul de evaluare întocmit în procedura de evaluare a conflictelor de interese și incompatibilităților;
 - va admite excepția întrucât raportul respectiv, ca act de sesizare a Comisiei de cercetare a averilor, este un act premergător, care nu produce efecte juridice de sine stătătoare;
 - va proroga soluționarea excepției, va sesiza Comisia de cercetare a averilor și va suspenda cauza până la soluționarea sesizării.
-
- 43 Prin cererea de chemare în judecată formulată de Prefectul județului X s-a solicitat instanței de contencios administrativ obligarea pârâtului Consiliul Local al comunei Y să adopte o hotărâre prin care să ia act de încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale, a mandatului unui consilier local în urma constatării săvârșirii unei infracțiuni de corupție. În motivarea acțiunii sale prefectul a arătat că, în mod nejustificat, consiliul local refuză să îndeplinească atribuțiile sale legale, respectiv de a pune pe ordinea de zi și de a lua act de încetarea de drept a mandatului de consilier local înainte de termen deși l-a sesizat cu privire la aceste aspecte. Pârâtul a invocat prin întâmpinare excepția inadmisibilității demersului judiciar declanșat de prefect, prin prisma dispozițiilor art. 3 din Legea nr.554/2004. Instanța de judecată, pronunțându-se cu precădere asupra excepției inadmisibilității, va dispune:
- admite excepția inadmisibilității acțiunii întrucât potrivit dispozițiilor art.3 alin.1 din Legea nr.554/2004 prefectul nu poate ataca în fața instanței de contencios administrativ refuzul consiliului local de a pune pe ordinea de zi a ședinței și de a lua act de încetarea de drept a mandatului de consilier, refuz exprimat la cererea prefectului;
 - respinge excepția inadmisibilității pe considerentul că și refuzul autorității intră în sfera de aplicare a dispozițiilor art.3 din Legea nr.554/2004, fiind act administrativ asimilat ce poate face obiectul controlului de legalitate, la inițiativa prefectului;
 - respinge excepția inadmisibilității, reținând că, deși textul legal nu este explicit, dispozițiile constituționale cuprinse în art. 52 alin.1 prevăd expres dreptul de a se adresa instanței de contencios administrativ al persoanei vătămate prin nesoluționarea de către o autoritate publică, în termenul legal, a unei cereri.

- 44 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului, la data de 22.07.2016, reclamantul C.M. a chemat în judecată pe pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice P. și Administrația Județeană a Finanțelor Publice P., solicitând anularea deciziei nr. X/26.05.2016 de soluționare a contestației, precum și a deciziei nr. Y/31.12.2015 de angajare, în temeiul art. 27 alin. (2) lit. d) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a răspunderii solidare a reclamantului cu debitoarea Societatea P.E. SRL.

Soluționând cauza, instanța de fond a reținut următoarele:

Reclamantul a fost administrator al Societății P.E. SRL în perioada 1.04.2013-14.07.2014, iar în urma unui control fiscal finalizat la 20.02.2015, a fost întocmit raport de inspecție fiscală și decizie de impunere, prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații fiscale suplimentare constând în impozit pe profit pentru perioada 1.01.2013-30.06.2014 și TVA pentru perioada 1.09.2013-31.08.2014; Prin decizia nr. Y/31.12.2015, AJFP P. a dispus, în temeiul art. 27 alin. (2) lit. d) din OG nr. 92/2003, angajarea răspunderii solidare a reclamantului în vederea realizării, în parte, a creanțelor fiscale datorate de Societatea P.E. SRL.

În motivarea acestei decizii, dar și a celei de soluționare a contestației, s-a arătat că societatea sus-amintită a fost declarată insolubilă prin procesul-verbal nr. 1064/20.08.2015 și că, prin decizia de impunere adresată societății, organele de inspecție au constatat neîndeplinirea condițiilor legale pentru deductibilitatea unor cheltuieli și a TVA aferente, precum și nefacturarea/neevidențierea în contabilitate a unor venituri, aspecte care au condus la impunerea suplimentară. Administratorul a acționat cu rea-credință, nedeclarând și neachitând obligațiile fiscale, prin punctul de vedere al acestuia formulat în etapa administrativă nefiind aduse argumente, însoțite de documente justificative, care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală. În calitate de administrator al societății, reclamantul avea obligația să declare și să plătească la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate la bugetul general consolidat. Reaua-credință, ca temei al răspunderii solidare, constă în fraudă la lege, adică sustragerea de la plata obligațiilor fiscale, respectiv de la aplicarea normelor juridice fiscale.

Instanța a stabilit, raportat la situația de fapt descrisă, că nu sunt întrunite condițiile cerute de art. 27 alin. (2) lit. d) din OG nr. 92/2003 pentru atragerea răspunderii solidare a reclamantului, motiv pentru care a anulat actele administrative.

Împotriva acestei sentințe, au formulat recurs pârâtele, invocând cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod de procedură civilă, susținând că sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 27 alin. (2) lit.d) din OG nr. 92/2003 pentru atragerea răspunderii solidare a reclamantului, pentru argumentele arătate în motivarea deciziei, pe care le reiau. În mod special, cât privește condiția relei-credințe, arată că aceasta nu este definită de Codul de procedură fiscală, fiind un concept moral și juridic care trebuie raportat la limbajul comun. Prin urmare, este sinonim cu atitudinea incorectă și rău-intenționată. Gestionarea deficitară a resurselor societății, corelată cu nedeclararea și neplata obligațiilor fiscale, precum și faptul că nu s-au indicat de către reclamant împrejurări de natură să circumstanțieze comportamentul său, în calitate de administrator și să imprime concepția că a acționat cu bună-credință, conduc la concluzia că această condiție, referitoare la reaua-credință, este îndeplinită.

Ce soluție va pronunța instanța de recurs:

- A. va respinge recursul, ca nefondat, sentința fiind pronunțată cu o corectă interpretare și aplicare a prevederilor art. 27 alin. (2) lit. d) din OG nr. 92/2003;
- B. va admite recursul, constatând că sunt întrunite condițiile cerute de art. 27 alin. (2) lit. d) din OG nr. 92/2003 pentru atragerea răspunderii solidare a reclamantului;
- C. va anula recursul, constatând neîncadrarea criticilor formulate prin cererea de recurs în motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) Cod de procedură civilă.

- 45 Prin cererea înregistrată în luna martie 2013, pe rolul Tribunalul C., reclamanta T.S. SRL a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice C., anularea Deciziei de soluționare a contestației administrative nr.X/25.09.2012 și a Deciziei de impunere nr. Y/2.03.2012, emise de pârâtă.

Prin decizia de impunere, confirmată prin decizia de soluționare a contesației, s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații de plată suplimentare în valoare totală de 523.394 lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și accesorii aferente.

La baza impunerii suplimentare a stat identificarea unor tranzacții reprezentând achiziții de materiale și lucrări pentru care reclamanta nu a prezentat documente care să certifice că achizițiile înregistrate sunt reale.

Astfel, s-a evidențiat emiterea facturilor în lipsa situațiilor de lucrări și a proceselor-verbale de recepție, caracterul sumar al contractelor de lucrări (cât privește obiectul, termenul de execuție și prețul lucrărilor), întocmirea facturilor repetitiv, pentru valori fracționale ale achizițiilor, până în limita sumei de 5.000 lei, facturi contabilizate ca fiind achitate în numerar. De asemenea, emitenții facturilor nu au declarat livrări de bunuri și execuții de lucrări către reclamantă.

Raportat la dispozițiile art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, în lipsa probării realității operațiunilor de către persoana impozabilă care a exercitat dreptul de deducere, existența numai a facturilor conforme cu prevederile legale nu-i conferă dreptul de a deduce TVA.

Criticile reclamantei se referă la neprobarea concluziilor inspecției fiscale, referitoare la nerealitatea achizițiilor. Achizițiile au la bază contracte de lucrări și facturi. Realitatea lor este, de asemenea, dovedită prin facturarea, respectiv recepția lucrării (în care au fost integrate materialele și lucrările de cablare achiziționate de reclamantă) de către beneficiarul final G.B..

Facturile de achiziții excluse de la deductibilitate au calitatea de document justificativ și conțin toate elementele obligatorii prevăzute de art. 155 Cod fiscal, fiind emise de societăți cu cod valid de TVA. În egală măsură, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 145 alin. (2) Cod fiscal pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA.

Organul fiscal a săvârșit un abuz de drept, sancționând-o pe reclamantă pentru neîndeplinirea obligațiilor altor contribuabili.

Plățile în numerar în limita plafonului zilnic prevăzut de lege nu pot fi considerate un element care să justifice reținerea fictivității achizițiilor.

Recurenta mai arată că, potrivit jurisprudenței CJUE, organul fiscal nu poate impune persoanei impozabile să verifice dacă emitentul facturii aferente bunurilor și serviciilor pentru care solicită acordarea dreptului de deducere dispunea de bunurile în cauză și era în măsură să le livreze sau dacă și-a îndeplinit obligațiile privind declararea și plata TVA. Această jurisprudență trasează clar granița de la care refuzul organului fiscal de recunoaștere a dreptului de deducere a TVA devine practică abuzivă. CJUE arată că particularul beneficiază de prezumția de bună-credință, revenind organului fiscal sarcina probei faptului că acesta știa sau ar fi trebuit să știe că, prin operațiunea în cauză, participa la o operațiune implicată într-o fraudă privind TVA săvârșită de furnizor sau de un alt operator care a intervenit în amonte în lanțul de livrare.

Prin întâmpinare, pârâta solicită respingerea cererii, ca neîntemeiată, arătând că au lipsit documentele care să ateste și să certifice realitatea operațiunilor pe care reclamanta a invocat că le-a derulat.

Soluția instanței a fost:

- A. anulează actele administrative fiscale, îndeplinirea condițiilor pentru acordarea dreptului de deducere a TVA fiind demonstrată prin facturile de achiziții, care toate îndeplinesc cerințele de formă prevăzute de lege;
- B. anulează actele administrative fiscale, îndeplinirea condițiilor pentru acordarea dreptului de deducere a TVA rezultând din facturile de achiziții, coroborate cu dovezile referitoare la livrări (facturarea de către reclamantă, în aval a lucrării de instalare sistem de supraveghere), în egală măsură, organul fiscal nedovedind participarea reclamantei la o fraudă;
- C. respinge cererea, constatând că nu sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea dreptului de deducere a TVA, reclamanta neprezentând probe obiective în sensul că, în amonte, i-au fost efectiv furnizate materialele, respectiv executate lucrările, de către persoanele impozabile emitente ale facturilor.

- 46** În legătură cu cererea de intervenție voluntară accesorie formulată de către o societate în interesul pârâtului, pârât care are calitatea administrator și acționar al acesteia, dar care a fost chemat în judecată în calitate de persoană fizică, iar nu de administrator sau acționar al societății, pentru pretinsa săvârșire a unei fapte ilicite constând în afirmațiile prejudiciabile adresate reclamantei în cadrul unei emisiuni televizate, fără nicio legătură cu activitatea societății, în jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că:
- la simpla calitate a pârâtului de acționar și administrator al unei societăți justifică interesul propriu al acesteia de a formula cerere de intervenție voluntară accesorie în interesul pârâtului;
 - la simpla susținere a unor consecințe pe care soluția pronunțată în cauză le-ar avea asupra imaginii societății, chiar dacă acestea nu sunt identificate și arătate în concret, duce la concluzia existenței unui interes propriu al societății de a formula cerere de intervenție voluntară accesorie în interesul pârâtului;
 - invocarea notorietății legăturii dintre societate, publicația X și pârât nu poate justifica existența interesului personal al societății de a formula o cerere de intervenție voluntară accesorie în interesul pârâtului, în condițiile în care nu s-a dovedit în ce fel ar fi afectată imaginea societății de eventuala obligare a pârâtului la publicarea unei hotărâri nefavorabile pe platforma on-line a publicației X.
- 47** Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 13.02.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 5 București, reclamantul A a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul B, evacuarea imobilului situat în sectorul 5 București.
- Judecătoria sectorului 5 București a admis cererea și a dispus evacuarea pârâtului B din imobilul în litigiu, prin sentința civilă nr. 104/15.05.2019.
- Împotriva acestei hotărâri judecătorești a declarat apel pârâtul, ce a fost înregistrat pe rolul Tribunalului București - Secția a IV-a civilă, fiind repartizat aleatoriu completului C15A.
- În ședința publică din data de 10.10.2019, apelantul-pârât a formulat cerere de recuzare a celor doi judecători ce compuneau completul de apel, întemeiată pe art. 42 alin. (1) pct. 1 C. proc. civ. În motivarea cererii de recuzare, apelantul-pârât a arătat că judecătorii și-au exprimat părerea cu privire la hotărârea ce urmează a fi dată în apel, ca urmare a soluției nemotivate de respingere a probelor pe care acesta le-a propus prin cererea de apel. Această soluție a fost pronunțată la un termen de judecată anterior la care pârâtul a fost reprezentat prin avocat. În dovedirea cererii de recuzare, apelantul-pârât a indicat, în acest sens, ca probă copia electronică a înregistrării ședinței de judecată de la acel termen. De asemenea, apelantul-pârât a atașat la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru aferente acestei cereri.
- Completul C15 A al Tribunalului București - Secția a IV-a civilă va suspenda judecarea apelului și va înainta cererea de recuzare spre soluționare unui alt complet al instanței respective, în compunerea căruia nu vor intra cei doi judecători recuzați; completul respectiv va anula/va respinge ca tardivă cererea de recuzare, prin încheiere susceptibilă de recurs de competența Curții de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei din apel;
 - Completul C15 A al Tribunalului București - Secția a IV-a civilă va continua judecarea apelului, fără însă să pronunțe o soluție asupra acestuia, și va înainta cererea de recuzare spre soluționare unui alt complet al instanței respective, în compunerea căruia nu vor intra cei doi judecători recuzați; completul respectiv va anula/va respinge ca tardivă cererea de recuzare, prin încheiere susceptibilă de recurs de competența Curții de Apel București, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii;
 - Completul C15 A al Tribunalului București - Secția a IV-a civilă va continua judecarea apelului, fără însă să pronunțe o soluție asupra acestuia, și va înainta cererea de recuzare spre soluționare unui alt complet al instanței respective, în compunerea căruia nu vor intra cei doi judecători recuzați; completul respectiv va anula/va respinge ca tardivă cererea de recuzare, prin încheiere susceptibilă de recurs de competența Curții de Apel București, în termen de 5 zile de la comunicarea deciziei din apel.
- 48** În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, analizând sintagma "pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul" din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. (1) C. proc. civ. cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora, a reținut că:
- textul legal menționat nu încalcă accesul liber la justiție al cetățenilor, garantat de art. 21 din legea fundamentală, ci numai art. 147 alin. (4) din Constituție, referitor la caracterul general obligatoriu, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, al deciziilor Curții Constituționale;
 - constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, întrucât și-ar pierde caracterul concret;
 - textul legal menționat, deși neconstituțional, nu impune o limitare nepermisă a exercitării unei căi de atac.

- 49 Prin prima cerere de chemare în judecată înregistrată, în data de 13.02.2018, sub nr. 1456/2018, pe rolul Tribunalului București, reclamantul A a solicitat obligarea pârâtului B la lăsarea în deplină proprietate și liniștită posesie în favoarea sa a imobilului situat în sectorul 2 București. Tribunalul București a pronunțat sentința civilă nr. 6457/07.06.2018, prin care a admis cererea și a obligat pârâtul B să restituie imobilul specificat reclamantului A. Împotriva acestei hotărâri judecătorești a declarat apel pârâtul B, ce a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București.
- Prin a doua cerere de chemare în judecată înregistrată, în data de 14.03.2019, sub nr. 900/2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, reclamantul B (pârâtul din procesul anterior) a solicitat obligarea pârâtului A (reclamantul din procesul anterior) la plata sumei de 3.000 lei, cu titlu de cheltuieli necesare și utile aduse de reclamantul B aceluiași imobil din procesul anterior, în perioada în care l-a posedat.
- La primul termen de judecată acordat în fața Judecătoriei sectorului 2 București, judecata cauzei s-a amânat pentru nelegala îndeplinire a procedurii de citare cu pârâtul A.
- La cel de-al doilea termen de judecată acordat în fața aceleiași instanțe, pârâtul A a invocat excepția conexității procesului ce formează obiectul dosarului nr. 900/2019 cu cel ce formează obiectul dosarului nr. 1456/2018.
- Judecătoria sectorului 2 București va respinge, ca tardivă, excepția conexității celor două procese, din moment ce aceasta putea fi invocată cel mai târziu la primul termen de judecată înaintea instanței ulterior sesizate, iar nu la cel de-al doilea termen;
 - Judecătoria sectorului 2 București va respinge excepția conexității celor două procese, constatând că, deși aceasta a fost invocată cu respectarea termenului legal, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru conexarea proceselor;
 - Judecătoria sectorului 2 București va admite excepția conexității celor două procese și va trimite dosarul instanței superioare în grad.
-
- 50 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 08.01.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, reclamanta Asociația de Proprietari Bl. A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2015 - 01.06.2015. În motivarea cererii, reclamanta a arătat că pârâtul, în calitate de proprietar al apartamentului din condominiu, nu și-a îndeplinit obligația legală de plată a cotei de contribuție ce îi revenea la cheltuielile asociației de proprietari.
- Judecătoria sectorului 2 București a pronunțat sentința civilă nr. 245/09.04.2019, prin care a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată din oficiu, și a respins cererea ca prescrisă.
- Împotriva acestei hotărâri judecătorești, reclamanta a declarat apel, ce a fost înregistrat pe rolul Tribunalului București.
- În motivarea apelului, apelanta-reclamantă a arătat că, în mod nelegal, prima instanță a invocat, din oficiu, excepția prescripției extinctive a dreptului material la acțiune, aceasta putând fi invocată exclusiv de către pârât, care nu a înțeles să o invoce.
- Intimatul-pârât a formulat în termen legal întâmpinare la apel, în cuprinsul căreia a susținut că excepția prescripției extinctive a dreptului material la acțiune poate fi invocată în orice stare a pricinii, motiv pentru care înțelege să o invoce în apel pentru a combate orice argument al apelantei-reclamante. Deși pârâtul a susținut că nu contestă existența și întinderea creanței reclamantei, a arătat că nu are mijloace materiale pentru plata sumei pretinse.
- Tribunalul București a admis apelul, a anulat sentința civilă apelată și, evocând fondul, a admis cererea și a obligat pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2015 - 01.06.2015.
- Împotriva hotărârii judecătorești pronunțate de Tribunalul București, pârâtul a formulat contestație în anulare.
- În motivarea contestației în anulare, contestatorul-pârât a arătat că Tribunalul București nu a analizat apărările sale cuprinse în întâmpinarea formulată împotriva apelului, aspect dovedit în cauză, fiind incident motivul de contestație în anulare prevăzut de art. 503 alin. (2) pct. 3 C. proc. civ.
- Tribunalul București va respinge contestația în anulare, apreciind că nu este incident motivul de contestație în anulare invocat;
 - Tribunalul București va respinge contestația în anulare, apreciind că hotărârea atacată nu este susceptibilă de exercițiul acestei căi de atac extraordinare;
 - Tribunalul București va admite contestația în anulare, va anula decizia civilă atacată și, rejudecând apelul, îl va respinge ca nefondat.